

Staatssecretaris Henk Bleker van Landbouw is onder de indruk van de aanpak van de Limburgse boeren.

foto Lé Giesen

Bleker: omzeil natuurregels in stilte

In tijden van bezuinigingen is de aankoop van natuur overbodige luxe. En Europese regels? Die moeten maar 'op z'n Limburgs' pragmatisch omzeild worden, vindt staatssecretaris Henk Bleker van Landbouw.

door **Paul Bots**

Even een praatje met wat omstanders, wat ginnegapen en weer verder. Staatssecretaris Henk Bleker van Landbouw bracht gisteren zijn eerste werkbezoek aan Limburg. Op uitnodiging van de Limburgse Land- en Tuinbouwbond (LLTB), die zijn jaarsymposium hield. Een veilig bezoek aan gelijkgezinden, zo lijkt het. Bleker haalde vlak na zijn benoeming het nieuws met de aankondiging dat er geen grond meer gekocht mag worden voor de zogeheten Ecologische Hoofdstructuur. Deze landelijke koppeling van natuurgebieden is voor een belangrijk deel geslaagd. En nu er fors bezuinigd moet worden, kan hier best de stekker uit. „Die verbindingen doorkruisen grote landbouwgebieden die we hard nodig hebben”, vertelt Bleker. Maar leg zijn beleidswijziging niet uit als een overwinning voor de boeren. Het levert meteen een norse blik op. „We hebben straks bijna 90 pro-

cent van de EHS-doelstelling gehaald. Ik ben ondernemer geweest. Als ik 90 procent van mijn prognose haalde, was ik heel tevreden.” Bleker verbiedt de provincie overigens niet om door te gaan met natuurontwikkeling. Limburg gaf onlangs aan geen natuurgrond meer te kopen, maar zoveel mogelijk afspraken met grondbezitters te maken over 'agrarisch natuurbeheer'. Bleker: „Als geen het extra geld kost, kan het wat mij betreft. En natuurlijk, gebieden die al klaar zijn, hoef je niet af te breken.” Woorden die Bleker even later, als hij een volle theaterzaal met agrariërs toespreekt, weer deels intrekt. Want misschien moeten boeigenaren als Staatsbosbeheer, Natuurmo-

numenten en Limburgs Landschap ook maar eens wat grond aan boeren verkopen, houdt hij hen voor. „Van de opbrengst kunnen die organisaties dan de laatste stukjes natuurgrond die ze nog nodig hebben kopen. Drassig land, bijvoorbeeld, waar je met geen tractor meer doorheen komt.” Het moge duidelijk zijn. Bleker is een uit de Groningse klei getrokken nuchtere staatssecretaris. Het type 'niet lulen maar poetsen'. Wat dat betreft heeft de Groninger ook respect voor de Limburgse werkwijze, zo blijkt in Roermond. En dan vooral de manier waarop Limburgers de regels creatief uitleggen om ze te omzeilen. Want hoezeer Bleker de uitbreiding van natuur ook afzweert,

hij zit wel vast aan Europese voorschriften. De tientallen Natura-2000 gebieden in Nederland moeten van de EU beschermd worden. Bleker roept bijna op tot burgerlijke ongehoorzaamheid op z'n Limburgs. „Limburgers zijn meesters in het zoeken van praktische en pragmatische oplossingen in dit soort situaties. Ik zou zeggen: zoek die creatieve oplossingen. Doe het. En doe het vooral in stilte. Ik wil niet weten hoe u het doet, als het maar gebeurt.” Het lijkt op een ouderwets 'wat niet weet, wat niet deert'. Dezelfde pragmatische insteek gebruikt Bleker in de discussie rond megastallen. Nog even, en er ligt een onderzoeksrapport over de gevaren voor de volksgezondheid.

„Als we straks de effecten weten, moeten we een nationaal debat over de megastallen starten. Voor het dierenwelzijn en het milieu zijn die stallen vaak beter. „Als blijkt dat er ook geen gevolgen voor de volksgezondheid zijn, hebben we alle feiten op een rij en moeten we nationaal de discussie aangaan én afronden.” Het enige Limburgse stukje landbouw dat het regeerakkoord haalde, is de Greenport Venlo. Hier moet kennis over voedsel en voedselproductie samengebond worden. Bleker waarschuwt nadrukkelijk. Het kabinet moet bezuinigen. Achttien miljard euro. „Zo'n innovatiecentrum glastuinbouw, dat moet u vooral zelf doen. Maar indien nodig kunt u op steun van het ministerie rekenen. Ik ben voor het tijdelijk stimuleren van ontwikkelingen, om zaken op gang te krijgen.” Terwijl hij hier steun toezegt, waarschuwt Bleker de aanwezige boeren meteen ook voor Europese ontwikkelingen. De tijd dat Europa royaal subsidies strooide in de landbouw, lijkt voorbij. De pot met geld blijft gelijk, terwijl er steeds meer EU-landen en dus ook steeds meer boeren zijn. „En dan wil Nederland ook nog een miljard minder afdragen aan de EU.”

De komende week starten de onderhandelingen over de Europese landbouw. „Het zal een worden.”